

Ik breng een eere-salut aan de Engelandvaarders, — aan de zeelieden ter koopvaardij, — aan de bona-tide strijders voor de bevrijding van ons verdrukte Nederland.

Aan de dappere verzetslieden, die beter verdiend hebben, dan de machtshevering door de Londensche klik en hun trawanten.

Ik heb veel geleden door de Londensche instanties; omdat ik geen onrecht kan verdragen, omdat ik mijn land oprecht liefheb, en omdat ik mij vijf jaar lang tegen hen, die niet zoo dachten niet heb kunnen verdedigen.

Maar ik word niet geleid door persoonlijke rancune.

Het mij aangedane onrecht is weer rechtgezet; en al ware dit niet zoo, dan zou dit voor Nederland van geen enkel belang zijn.

Ik werd, bij het schrijven van wat hier volgt, geleid door niets anders, dan mijn gevoel van plicht.

Ik zou mijn vulpen lucratiever hebben kunnen gebruiken in dienst van hen, die nu eenmaal over macht en geld beschikken.

Maar ik bied deze vulpen — alles wat ik bezit — liever het Nederlandsche volk aan. En ik accepteer, dat ik hieraan persoonlijk ten gronde kan gaan.

Het grootste gedeelte van mijn familie is uitgemoord. Ik heb geen reden om N.S.B.- of Duitsche propaganda goed te praten.

Ik weet, dat ook deze dergelijke dingen omtrent de Londensche regeering gepubliceerd heeft. Ik kan het niet helpen, dat de vijand hierin toevallig gelijk had.

Men vatte, wat ik schrijf, niet op als verkapte N.S.B.-propaganda.

Ik draag deze waarheden op aan de toekomst van een werkelijke democratie

L.A.R.L.